

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 01515-23/2021-ERU

V Jihlavě dne 27. září 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **SETRA, spol. s r.o.**, se sídlem Zvonařka 408/16, 617 00 Brno, IČ: 002 20 159 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01515-18/2021-ERU ze dne 25. ledna 2022 (sp. zn. OSR-01515/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve **výroku I.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2020, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona dne 13. května 2020 při provádění demolice objektu [REDAKCE] pro společnost IMOS Brno, a.s., za použití strojní mechanizace poškodil kabelové podzemní vedení nízkého napětí a kabelovou skříň [REDAKCE] čímž nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození elektrických zařízení, za což mu ve **výroku II.** uložil pokutu ve výši 36 000 Kč, a ve **výroku III.** mu uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti SETRA, spol. s r.o., se sídlem Zvonařka 408/16, 617 00 Brno, IČ: 002 20 159, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01515-18/2021-ERU ze dne 25. ledna 2022 (sp. zn. OSR-01515/2021-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Dne 11. února 2021 byl Energetickému regulačnímu úřadu doručen [REDAKCE] týkající se poškození elektrizační soustavy, ke kterému došlo dne 13. května 2020 při provádění demolice objektu na adrese [REDAKCE]

Na základě prošetření podnětu bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl na základě dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo [REDAKCE] ze dne 11. března 2020 demoliční práce související s realizací stavby s názvem [REDAKCE] kdy objednavatelem byla společnost IMOS Brno, a.s., se sídlem Olomoucká 704/174, 627 00 Brno, IČ: 253 22 257. Účastník řízení převzal od objednatele stavbu dne 30. března 2020, o čemž byl sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Dne 13. května 2020 došlo při strojním provádění demolice objektu na adrese [REDAKCE] k poškození kabelového podzemního vedení nízkého napětí a kabelové skříňě [REDAKCE] která se nacházela v demolované zdi a která měla zůstat i po demolici zachována. Zeď však při pádu kabelovou skříň zcela zničila a současně došlo i k poškození podzemního vedení nízkého napětí.

Obsluhu pracovního stroje vykonával zaměstnanec účastníka řízení pod vedením stavbyvedoucího [REDAKCE] který byl rovněž zaměstnancem účastníka řízení. S prováděním předmětných prací byl ze strany provozovatele distribuční soustavy dán souhlas a bylo také provedeno vytyčení zařízení elektrizační soustavy v terénu. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno provozovateli distribuční soustavy, který zajistil jeho následnou opravu, přičemž v důsledku poškození nedošlo k přerušení dodávky elektřiny koncovým zákazníkům. Ze sdělení společnosti EG.D, a.s., ze dne 23. června 2021 bylo zjištěno, že vzniklá škoda vyčíslená na částku [REDAKCE] byla uplatněna u společnosti ČSOB Pojišťovna, a.s., do uvedeného dne však nebyla uhrazena.

Energetický regulační úřad dospěl po prostudování podkladů k závěru, že se účastník řízení předmětného jednání dopustil a že byly také dostatečně zjištěny i všechny okolnosti daného případu, a proto vydal příkaz [REDAKCE] ze dne 30. listopadu 2021, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2020, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona tím, že dne 13. května 2020 při provádění demolice objektu na adrese [REDAKCE] pro společnost IMOS Brno, a.s., za použití strojní mechanizace poškodil kabelové podzemní vedení nízkého napětí a kabelovou skříň, za což mu byla uložena pokuta ve výši 36 000 Kč.

Proti příkazu podal účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě odpor, ve kterém uvedl, že nesouhlasí zejména s výší uložené sankce. Dále uvedl, že k poškození elektrizačního zařízení došlo zřícením zdi v rámci demolice, která vždy představuje vysoce rizikovou činnost s vícero neznámými. Demolované objekty trpí určitým stupněm degradace, který nelze vždy zcela odhadnout. Tyto ne zcela změřitelné vlastnosti struktury materiálu pak ovlivňují chování bouraných objektů a jejich částí. Jako profesionál je sice schopen možná rizika eliminovat na co možná nejnižší úroveň, určitá míra nahodilosti chování bourané konstrukce však i přes

veškerou myslitelnou péči zůstává. Namítl také, že na nastalou událost reagoval okamžitě, v důsledku poškození elektrizačního zařízení navíc nedošlo k přerušení dodávky elektrické energie do odběrných míst. Vzniklou škodu ve výši [REDAKCE] zcela uhradil, byl tedy již dostatečným způsobem finančně potrestán. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Ze sdělení společnosti EG.D, a.s., ze dne 22. listopadu 2021 Energetický regulační úřad zjistil, že vzniklá škoda ve výši [REDAKCE] již byla provozovateli distribuční soustavy uhrazena.

Dne 14. prosince 2021 bylo účastníkovi řízení doručeno vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání. Účastník řízení této možnosti nevyužil a žádné další vyjádření k věci správnímu orgánu nezaslal.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 01515-18/2021-ERU ze dne 25. ledna 2022 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2020, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona tím, že dne 13. května 2020 při provádění demolice objektu na adrese [REDAKCE] pro společnost IMOS Brno, a.s., za použití strojní mechanizace poškodil kabelové podzemní vedení nízkého napětí a kabelovou skříň [REDAKCE], čímž nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození elektrických zařízení, za což mu byla uložena pokuta ve výši 36 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav a dospěl k závěru, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění jak formálních znaků přestupku, tak i znaku materiálního. Konstatoval, že účastník řízení prováděl demoliční práce za pomoci těžké strojní mechanizace, přestože věděl, že se v bourané stěně nachází rozvodná skříň, která má zůstat zachována. Nevynaložil tedy dostatečné úsilí, aby porušení povinnosti zabránil, a je tedy odpovědný za spáchání předmětného přestupku.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01515-18/2021-ERU ze dne 25. ledna 2022, které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 3. února 2022 rozklad, který směřuje proti všem výrokům napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení nesouhlasí zejména s výší uložené sankce. Uvedl, že k poškození elektrizačního zařízení došlo zřícením zdi v rámci demolice, která vždy představuje vysoce rizikovou činnost s vícero neznámými. Zopakoval v podstatě námitky uplatněné již v rámci příkazu. Jako profesionál je sice schopen možná rizika eliminovat na co možná nejnižší úroveň, určitá míra nahodilosti chování bourané konstrukce však i přes veškerou myslitelnou péči zůstává. Účastník řízení dále namítá, že vzhledem ke skutečnosti, že celou vzniklou škodu

ve výši ██████████ zcela uhradil, má za to, že již byl dostatečným způsobem „finančně“ potrestán.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc zastavil, popř. aby napadené rozhodnutí změnil tak, že udělenou pokutu adekvátně sníží.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po posouzení věci se Rada ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, přičemž závěry o spáchání přestupku účastníkem řízení i výše uložené sankce byly náležitě odůvodněny.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3 téhož zákona.

Ustanovení § 46 odst. 12 energetického zákona pak stanoví, že v ochranném pásmu i mimo něj je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Uvedené ustanovení tedy uvádí různé zákazy, které prostřednictvím odkazovací normy tvoří základ skutkových podstat přestupku, přičemž dále platí, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku je bezpředmětné, zda jsou tyto činnosti prováděny v ochranném pásmu či mimo něj. Jinak řečeno, každý je povinen chovat se tak, aby nedošlo k poškození energetického zařízení, a to bez ohledu na to, kde tuto činnost provádí.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje zjištěný skutkový stav, tedy že prováděl strojně demoliční práce, při nichž došlo k poškození elektrizačního zařízení. Namítá však, že k poškození došlo zřícením zdi v rámci demolice, která představuje vysoce rizikovou činnost s vícero neznámými, kdy i při odborné péči zůstává určitá míra nahodilosti chování bourané konstrukce. Rada považuje v této souvislosti za nutné uvést, že odpovědnost právnických osob za přestupky je obecně koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění. To opakovaně judikovaly soudy všech instancí, odkázat lze např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2006-65. Skutečnost, že se v případě právnických osob jedná o objektivní odpovědnost, vyplývá z § 91d odst. 1

energetického zákona, jež stanoví, že právnická osoba za přešůpek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Právnická osoba se tedy přešůpku dopustí v případě, že dojde k naplnění znaků skutkové podstaty příslušného přešůpku, přičemž je na účastníkovi řízení, aby prokázal existenci tzv. liberačních důvodů. Z uvedeného vyplývá, že zákon nestanoví správnímu orgánu povinnost zkoumat zavinění na straně právnické osoby, ale naopak přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení, který sám musí v řízení prokázat, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Rada se s tvrzením účastníka řízení, že k poškození elektrizačního zařízení došlo z důvodu nahodilosti chování bourané konstrukce a že tedy učinil vše, co bylo možno požadovat, aby možná rizika eliminoval, neztotožňuje. Předmětem podnikání účastníka řízení je mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování, z čehož vyplývá, že účastník řízení je v daném oboru profesionálem, který se při své činnosti musí běžně zabývat existencí tzv. inženýrských sítí. A jako osoba problematiky znáá tedy měl při provádění prací postupovat tak, aby k poškození elektrizačního zařízení nedošlo. Z opakovaného vyjádření účastníka řízení je zřejmé, že mu byla existence kabelové skříně známá, stejně tak i skutečnost, že tato měla i po demolici zůstat zachována, přesto byla při demolici použita těžká strojní mechanizace a ne jiné méně invazivní metody. Není tedy pochyb o tom, že si účastník řízení nepočínal s dostatečnou opatrností a neučinil veškerá možná opatření, aby poškození tohoto elektrizačního zařízení zabránil. Nutno konstatovat, že podle názoru Rady by bylo vhodné, aby skutkový stav byl v napadeném rozhodnutí ze strany prvostupňového správního orgánu odůvodněn a konstatován obšírněji (zejména ohledně způsobu spáchání skutku), nicméně ze shromážděných podkladů v rámci správního spisu, zejména protokolu o události a Sdělení o cizím zásahu v ochranném pásmu zařízení, jakož i fotodokumentace, se skutkový stav bez důvodných pochybností podává.

Rada se tak plně ztotožnila se závěrem správního orgánu prvního stupně, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení elektrizačního zařízení zabránil, a nese tedy odpovědnost za jeho poškození. Pokud by Rada přistoupila na argumentaci účastníka řízení, znamenalo by to v podstatě omluvitelnost jakéhokoliv poškození energetického zařízení či protiprávní činnosti v ochranném pásmu. Pokud je součástí bouraného objektu elektrické zařízení, které má být zachováno, plyne z toho nutnost použití přiměřených metod, nikoliv destrukce takového zařízení, jak plyne z pořizené fotodokumentace. Ve stanovisku provozovatele zařízení ze dne 23. března 2016 bylo uvedeno, že v zájmovém území se nachází elektrické zařízení a provádění zemních prací v ochranném pásmu kabelu je možné výhradně klasickým ručním náradím bez použití jakýchkoli mechanismů s nejvyšší opatrností, nebude-li provozovatelem zařízení stanoveno jinak.

K otázce druhu a výše uložené sankce Rada uvádí, že účelem sankce ve správním řízení je kromě postihu za poškození či ohrožení zájmů společnosti také výchovné působení na pachatele protiprávní činnosti i na ostatní členy společnosti tak, aby docházelo k minimalizaci počtu případů závažného chování a zejména aby byla potlačována četnost jeho opakování. Uložená sankce tedy musí mít nejen represivní, ale i výchovný účinek. Nutnou podmínkou pro naplnění těchto požadavků je, aby uložená sankce byla dostatečně účinná.

Jestliže je ve správním řízení ukládána sankce pokuty, musí být tato citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pouze v takovém případě, kdy uložená pokuta působí pachateli nezanedbatelnou majetkovou újmu, může uložení této sankce vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence a uložená pokuta neztrácí cokoliv ze své účinnosti.

Účastník řízení namítá, že byl již dostatečným způsobem potrestán, neboť vzniklou škodu v částce [REDAKCE] uhradil. K této námitce Rada uvádí, že skutečnost, že způsobená škoda byla v plné výši uhrazena, nemůže zbavit účastníka řízení odpovědnosti za přestupek a není ani důvodem pro aplikaci institutu upuštění od správního trestu ve smyslu § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustavení lze od uložení správního trestu upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání před správním orgánem postačí k jeho nápravě. K tomuto Rada poznamenává, že upuštění od uložení správního trestu je nutno chápat jako institut výjimečný, který je správní orgán oprávněn, nikoliv povinen využít, a to pouze v případě, že jsou kumulativně splněny zákonem stanovené podmínky. První podmínkou je závažnost přestupku, přičemž podle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky kritériem pro posouzení povahy a závažnosti přestupku je zejména význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen či ohrožen, rozsah následku a způsob spáchání. Druhou podmínkou jsou okolnosti spáchání přestupku, jež jsou taktéž jedním z kritérií pro posouzení povahy a závažnosti přestupku stanoveným v § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. Třetí podmínkou je osoba pachatele, kdy při hodnocení osoby pachatele je v případě právnické osoby třeba vzít v úvahu povahu její činnosti, majetkové poměry, i případnou recidivu. Splnění výše specifikovaných podmínek musí být současně spojeno s důvodným očekáváním, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě pachatele, přičemž tyto skutečnosti svědčící pro „důvodné očekávání“ musí být podloženy ve správním spise. Podle názoru Rady však samotná skutečnost, že způsobená škoda byla pojišťovnou zcela uhrazena, nemůže být dostatečným důvodem pro aplikaci tohoto výjimečného institutu. Po zvážení všech okolností případu se tak Rada ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že v daném případě je zejména s ohledem na závažnost přestupku i rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu přiměřené uložení správní sankce ve formě pokuty.

V této souvislosti považuje Rada dále za důležité uvést, že správní orgán není při rozhodování o výši uložené pokuty limitován výší vzniklé hmotné škody, ale s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem pouze zákonným rozmezím pro výši uložené pokuty, resp. její dolní a horní hranicí stanovenou zákonem. Podle ustanovení § 91a odst. 7 energetického zákona se za předmětný delikt uloží pokuta do 15 000 000 Kč, přičemž správní orgán po zvážení všech okolností případu uložil účastníkovi řízení pokutu při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán také uvedl, k jakým okolnostem při úvaze o výši pokuty přihlédl i jak tyto skutečnosti vyhodnotil. Skutečnost, že účastník řízení poškození elektrizačního zařízení ihned nahlásil a s provozovatelem distribuční soustavy při šetření události spolupracoval, vyhodnotil prvostupňový správní orgán jako polehčující okolnost, stejně tak i skutečnost, že škoda byla v plné výši uhrazena. Jako k polehčující okolnosti bylo také přihlédnuto ke skutečnosti, že v důsledku poškození elektrizačního zařízení nedošlo k přerušení dodávky elektřiny do odběrných míst. S ohledem na výše uvedené Rada uzavírá, že správní orgán prvního stupně výši uložené pokuty řádným

a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, přičemž uložená pokuta se pohybuje v obvyklé výši pokut ukládaných za předmětný přestupek a je také přiměřená závažnosti vytýkaného jednání, především nedostatečné míře opatrnosti, s níž si účastník řízení počíнал.

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

SETRA spol. s r.o.